

кашния князь ¹⁾. Князът далъ прибѣжище на чужденеца, позволилъ му да живѣе въ своята областъ и му посочилъ мѣста по сарандапорската рѣка ²⁾. Постникътъ си избралъ какинъ долъ ³⁾, дѣто имало добра пещера. Тамъ св. Якимъ прѣкаралъ живота си въ постъ и покаяние. Като умрѣлъ, тѣлото му било намѣрено отъ ловци, които го погребали до пещерята и отъ врѣме на врѣме посѣщавали цѣлебния и чудотворенъ гробъ на светия отецъ, докато и тѣ слѣдъ дълги години се поминали. По-нататъкъ, въ днитѣ на гръцкия царь манойла цѣрѣ грѣческога глѣмага вагранорѣдного (1143 — 1180), нѣкой си овдовѣлъ йерей по име Теодоръ отъ овчеполското село Усранъ-долъ ⁴⁾ (вѣстрѣчѣ ѿмечполстей къ селѣ

ниятъ, ще е отъ XV в. Това не ще рече обаче какво и житието е било съставено по това врѣме, понеже въ два прѣписа (Гласник XXII и Записки И. А. Н. VI) личели редове, че отъ насилията на безбожнитѣ агаряне много мѣста и монастири ще запустѣятъ. Новаковичъ заключава, че житието ще се отнася къмъ XIV или XV в., когато дошли турцитѣ; а понеже обнародваниятъ въ Гласника прѣписъ билъ намѣренъ при единъ ржкописъ на Владислава Граматика отъ XV в., то и Якимовото житие ще да е дѣло на тогози Владислава (срв. Први основи, 166). Новаковичъ е прибрзалъ; прѣписи има нѣколко, даже синодалниятъ изглежда още по-старъ, а Лековиятъ и скопскитѣ съдържатъ други извѣстия, и тъкмо пасажътъ за турцитѣ, на който се позива Новаковичъ, не личи тамъ. Този пасажъ е билъ прибавенъ отъ прѣписвачитѣ. Изглежда, слѣдователно, че Якимовото житие е било още прѣди XIV вѣкъ; иначе и не бихме могли да си обяснимъ послѣдователното хронологично прѣдаване на исторически случаи отъ XII и XIII вѣкове.

¹⁾ Градецъ съществува още като село въ Паланешко, въ източнитѣ склонове на Козякъ-планина, 2 часа нѣщо далечъ отъ Паланка. При Градецъ има развалини. Тамъ е било по-рано сѣдалището на мѣстната жупа. Паланка е основана въ XVII в.

²⁾ Така се викала въ срѣднитѣ вѣкове сегашната Крива-рѣка. Името е гръцко и ще рече „четиридесетъ брода“ (*σαράντα πόδοι*) поради многото лжкатушки на рѣката и съотвѣтнитѣ бродове. Българетѣ прѣкръстили рѣката на Крива, за да я нарекатъ по-сетнѣ така и турцитѣ—Егри-дере. Интересно е, че има и село по горня Крива-рѣка, което се нарича Кръкля, турски прѣводъ на по-старото Четиридесетъ брода (*къркъ*=40).

³⁾ Така се вика и сега долътъ на дѣсно отъ монастиря св. Якимъ, при Крива-Паланка, нѣщо на 30 километра юго-западно отъ Кюстендилъ.

⁴⁾ Въ едни ржкописи е Осмирдолъ, въ други Осмердолъ, въ трети Осмидолъ (срв. Гласник, XXII 250; *Спространовѣ*, Опись